

Når 1998 er forbi vil statens samlede gæld fortsat være over 800 mia. kr. Det tal fremgår dog ikke af regeringens tabeller. Regeringen har nemlig besluttet at indregne Den Sociale Pensionsfond i opgørelsen, hvorved man når »ned« på en statsgæld på ca. 650 mia. kr. Fordeler vi det ud på alle danske borgere, giver det over 140.000 kr. pr. person. Men da spædbørn jo ikke har betalingssevne er det mere relevant at udregne beløbet pr. skatteyder, og så bliver det til ca. 200.000 kr. Har du plads i din privatøkonomi til denne gældspost?

Regeringen gør meget ud af, at den med finanslovsforslaget for 1998 vil forbedre statens driftstal (DAU) med omkring 10 mia. kr. i forhold til 1997 finansloven. Det er ikke noget at prale af. Med den fart vil det tage ekstremt mange år at gøre staten gældfri! Oven i købet opnår regeringen budgetforbedringen ved at tage nye mia. kr. fra Den Sociale Pensionsfonds pengetank. Heraf går 8,4 mia. kr. til forøgede udgifter. I betragtning af, at der i øjeblikket er gode tider for dansk økonomi med et lille opsving, så er det ekstra flovt. Hvordan vil regeringen nogen sinde komme ud af gælden, hvis man ikke kan betale af på den i opgangstider Derfor er der fortsat god grund til rette en utvetydig kritik af regeringens økonomiske politik.

6.0. Det er så nemt:

I det danske sprog har ordet besparelser fået en helt urimelig klang. Besparelser er nødvendige når der ikke er orden i økonomien som følge af flere års overforbrug. Vreden over besparelserne skal ikke rettes mod **Fremskridtspartiet** fordi vi foreslår dem, men derimod mod de partier, som har ansvaret for, at underskuddet er opstået. I juni 1989 udtalte Niels Helveg Petersen (R), at hvis Folketinget i 70'erne havde lyttet til **Fremskridtspartiet**, så havde statens gæld været 300 milliarder kr. mindre! Helt fejlagtigt er besparelser blevet udråbt som asociale tiltag og undergravende for velfærdsstaten. Faktisk er fortsat gældsætning en enorm trussel mod velfærdssamfundet. Og så er det asocialt over for vores børn og børnebørn!

Fremskridtspartiet tør, hvor regeringen tier. **Fremskridtspartiet** tør godt påvise besparelser og privatiseringer af statslige udgifter, hvorved vi skaber budgetforbedringer til nedbringelse af underskuddet og finansiering af skattelettelser. Regeringen mangler mod til at informere vælgerne om, hvilke økonomiske omlægninger, der rent faktisk er nødvendige.

Urigtige påstande om, at selv realistiske tilpasninger af statens finanser vil medføre en ødelæggelse af velfærdssamfundet, har fanget regeringen. Regeringen må derfor fortsætte den skadelige gældsætning for at finansiere de velfærdslofter, vi faktisk ikke har råd til. Regeringen har med sit finanslovsforslag nok en gang vist, at den ikke har et ægte ønske om at bringe orden i økonomien.

Fremskridtspartiet har gennem mange år fremsat omfattende kataloger med ændringsforslag til skiftende regeringers finanslovsforslag. Vi har dermed ønsket at markere følgende:

- ◆ Det er muligt at bringe orden i økonomien uden at det går ud over de svageste i samfundet.
- ◆ Vi vil ikke stemme for uansvarlige finanslove.
- ◆ Vi oplyser ærligt befolkningen om indholdet af vores politik ned til sidste krone.

Herunder følger i *tre hovedafsnit*, hvilke temaer **Fremskridtspartiet** i år ønskede at få ændret i finansloven for 1998.

6.1. Personskattelettelser:

Fremskridtspartiet har gennem alle årene argumenteret for, og stillet forslag om, at give skattelettelser gennem forhøjelse af den skattefrie bundgrænse. Skattelettelser fra bunden giver den rigtige sociale profil. Personer med de laveste indtægter har størst behov. Rent faktisk burde man ikke beskatte en indtægt, der er så lav, at det er umuligt at leve af den!

Når vi ønsker, at en række offentlige tilbud og serviceydelser bliver gjort selvfinansierende, privatiseret m.v. betyder det, at folk selv skal betale for en række af de ydelser, der før var »gratis« – det gælder for høj som lav. Derfor må skattelettelser gives til alle – også selvom det koster mange penge.

En forhøjelse af den skattefrie bundgrænse til 60.000 kr. betyder, at man i gennemsnit vil få ca. 12.000 kr. mere til forbrug pr. skatteborger, da den skattefrie bundgrænse i gennemsnit er ca. 30.000